

Írta:

2012. február 22. szerda, 12:55

Talán az egyik legnagyobb értéknek is nevezhetnénk azt a könyvet, ami a Csorba Győző Megyei–Városi Könyvtár helyismereti gyűjteményében lelhető fel. A nemrég restaurált lapok (képünkön) vallási témát tartalmaznak, még hozzá ékes magyar nyelven.

Közel egy évvel ezelőtt kezdődött az a komoly szakmai munka, amihez a szükséges pénzösszeget a Nemzeti Kulturális Alap (NKA) biztosította, egy pályázat során. A mintegy 340 000 forinttal sikerült egy olyan könyvet „megmenteni”, ami könnyen az enyészeté lehetett volna, ha nincsen a szakavatott munka. Ma, készen pompázik a relikvia, amit méltó módon őriznek, óvnak is.

– Az eredeti példányt, tudtommal teljesen szétszedték – árulta el Sarbak Tímea könyvtáros-történész, a gyűjtemény egyik szakmai kezelője. – Aztán a régi lapokat úgy ragasztották össze, hogy közéjük új papírt tettek. Ez a jelen állás szerint a legkorszerűbb megoldás. Ezzel ismét lapozhatóvá, forgathatóvá vált a lapfüzér. Persze azért csak kellő óvatossággal, gondossággal tehető mindez, mert a kor mindenképpen hatalmas úr, azt illik tisztelni.

Sarbak Tímea kezében nem akármilyen könyv van, hanem egy ritkaság

– A mű miképpen került egyáltalán a helyismereti gyűjtemény birtokába?
– Kelemen Mihály pécsi törzsorvos, illetve Szikray Odó pécsváradi szolgabíró hagyatékának egy becses darabja volt egykoron. A történet rövid ismertetéséhez 1943-ig, a mostani intézet jogelődjének megalapításáig kell visszanyúlnunk. Előtte, még 1923-nál korábban, az akkori pécsi múzeum könyvtári osztályán őrizték a művet. Amikor az Erzsébet Tudományegyetem a baranyai megyeszékhelyre költözött Pozsonyból ('23-ban), akkor annak az oktatási intézménynek a könyvgyűjteményében találtak neki helyet. Így jutottunk el időben a Pécs Város Közművelődési Könyvtáráig, amit Csorba Győző, Weöres Sándorral együttműködve szervezett meg. Ekkor 1943-at írtak a történészek, midőn a két irodalmár „átvette” a nyomtatott, de töredezett oldalakat. Attól kezdve mondhatjuk, hogy a jelenlegi törzsállomány része, vagyis az 1952-től működő, abban az időszakban Baranyai Megyei Könyvtár néven jegyzett gyűjteményben található. Hiszen utána csupán intézményi névváltozás történt, de az alapok, időben a fentebb említett helyre vezethetőek vissza.

Rövid címe pedig nincsen!

„Az evangeliomoknak, mellyeket vasarnapokon, es egyeb innepekenesztenode altal, az Anyaszentegyhazba olvasni es predikálni azoknac magyarazattanac” iratott Telegdi Miklostul, esztergomi praepostul. Bécs, 1577. Cseppet sem kurtán így lehetne lejegyezni, eredeti helyesírással az egyházi művet, aminek csak feltételezett értéke lehet. De erre szokta mondani a szakma, hogy felbecsülhetetlen! Azt viszont nem jelenthetjük ki, hogy teljesen egyedi, mert arról nincsen feljegyzés. Mindenesetre, komoly ritkaságnak számít, annyi bizonyos.